

РЕШЕНИЕ

№ 498

гр. К., 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С.В.Г.

при участието на секретаря М.Н.М
като разглежда докладваното от С.В.Г. Гражданско дело № 20225510102259 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба ищцата заявява, че след като на *** г. се завърнала на работа на работното си място в НУ „***“, село ***, поради отсъствие вследствие на временна нетрудоспособност и проведено лечение, при нея в училището отишъл лично главният юрисконсулт на РУО – С., госпожа Б.К.К.Ж. и ѝ връчила искане за писмени обяснения изх. № *** г. по регистъра на РУО – С., подписано от началника на РУО – С., госпожа М.З.Й.[1]С.. Сочи, че от съдържанието на това искане узнала, че спрямо нея е предприета инициатива най-вероятно да бъде уволнена без правно обоснована причина, най-вероятно по съчинени субективни подбуди, които не желае да анализира в момента. Независимо от това, че едва се била върнала на работа, в указания конкретен тридневен срок от връчване на писменото искане от работодателя предоставила писмени обяснения на *** г. около 15:15 часа, като лично подала и входираща в регистратурата на РУО – С. нейните писмени обяснения вх. № ***** г. по регистъра на РУО – С., състоящи се от 8 бр. стр., изложение и около 50 бр. страници приложения в отговор на отправеното ѝ от работодателя писмено искане. Същите били взети веднага от регистратурата от главния юрисконсулт на РУО – С. Госпожа Б. К.К.[1]Ж., която ѝ дала да попълни декларация по образец относно това дали има специална закрила, съобразно нормата на чл. 333, ал. 1, и ал. 3 от КТ. След като попълнила и подписала тази декларация и я предала на госпожа Б. Ж., тя ѝ казала да изчака, защото ще ѝ връчва заповед за дисциплинарно уволнение. След около 10-15 минути, около 16:00 часа, главният юрисконсулт на РУО – С. госпожа Б.К.К.Ж. и госпожа С.Б.а ѝ връчили лично екземпляр от

предварително подготвената и съставена най-вероятно от Госпожа Б.К.К.Ж., но неподписана от издателя ѝ заповед № РД[1]***** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С. с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес: гр. С., ул. "**** – М.З.Й.-С.. В тази неподписана и реално неиздадена от издателя ѝ заповед било записано, че се извършва следното: „Наказвам А. И. Б., ЕГН ***** на длъжност: „директор" с място на работа: НУ „****", с. 3., общ. М. с дисциплинарно наказание „Уволнение. На основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда, прекратявам без предизвестие трудовото правоотношение на А. И. Б., ЕГН ***** - директор на НУ „С.", с.3., Общ. М.“ Соча, че с връчването на тази неподписана от лицето издател на тази заповед нейните връчители главния юрисконсулт на РУО – С. госпожа Б.К.К.Ж. и госпожа С.Б.а ѝ обяснили, че не може повече да изпълнява длъжността директор на НУ „****", с. ****. Заявява, че приела това обстоятелство за вярно, защото от притеснение не обърнала внимание, в момента на връчването на горе индивидуализираната заповед, че върху нея няма поставено волеизявлението /подпис/ на лицето записано за неин издател – госпожа М.З.Й.-С., началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката, с адрес: гр. С., ул. "**** и по тази причина от този ден престанала да изпълнява служебните си задължения като директор на НУ „****", с. ****, независимо, че в трудовата ѝ книжка за момент на прекратяване на трудовото ѝ правоотношение била записана дата *** г. След връчването на цитираната по-горе заповед няколко дни не могла да приеме, че е уволнена от работното ѝ място и че за съвестното ѝ изпълнение на задълженията ѝ като директор на НУ „****", с. ****, които изпълнява от *** г. трябвало да бъде уволнена дисциплинарно без да е ясно, какво точно е дисциплинарното ѝ нарушение, за което ѝ се налагало най-тежкото дисциплинарно наказание, като работодателят ѝ не ѝ приел поисканите ѝ писмени обяснения, нито ги прочел, още по-малко съобразил и оценил, защото на *** г. госпожа М.З.Й.-С. – началник на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес гр. С., ул. "**** не била на работното си място в РУО гр. С., поради ползване на отпуск, което вероятно е и причината да не е подписала и да не е издала реално предварително подготвената технически за издаване заповед № РД-***** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С. с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес гр. С., ул. "**** - М.З.Й.-С.. От този факт ѝ станало известно, че никой не се интересувал от дадените от нея писмени обяснения и приложенията към тях, защото всичко било предрешено, каквото и да отговори ще ѝ бъде наложено наказание – уволнение, без значение има ли основание за това. Твърди, че се почувствала унижена и това я мотивирало да потърси правна защита и да се обърне към съда, за да защити правата си, които счита, че са нарушени от страна на инициаторите на процедурата по съставянето и връчването на неподписаната и неиздадена реално заповед № ***/*** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и

науката с адрес: гр. С., ул. "**** - М.З.Й.-С., с която привидно и формално е обявено без правно валидна и обоснована причина прекратяване на трудовото й правоотношение с началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С. за заеманата от нея длъжност - директор на НУ „****", с. ***. Счита, че дори да бе валидно издадена оспорената от нея с настоящата искова молба заповед № РД-***** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес: гр. С., ул. "****", в нея не се съдържа мотивирано изложение за какво конкретно и кога точно извършено от нея нарушение й се налага дисциплинарно наказание „уволнение,, което е нарушение на задължението на работодателя вменено му от Законодателя с нормата на чл. 195, ал. 1 от КТ. Заявява, че не приема нищо от записаното в тази заповед за вярно и истинно, като особено неистинно и невярно е записаното в нея, че са спазени изискванията на чл. 189, ал. 1 и чл. 193 ал. 1 от КТ. По повод на това предявява следните съдебни искове: 1-ви иск: Моли съда да постанови решение, с което бъде установено, че връчената й на *** г. заповед № РД-***** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката, с адрес: гр. С., ул. "**** - М.З.Й.-С. - е невалидна и нищожна, защото не съдържа подпис /волеизявление/ на компетентното да я издаде длъжностно лице – началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес: гр. С., ул. "**** – М.З.Й.-С. и че с нея не е прекратено трудовото й правоотношение с началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката, с адрес: гр. С., ул. "**** - М.З.Й.-С. за заеманата от нея длъжност - директор на НУ „****", с. *** , с ЕИК по БУЛСТАТ *** и, че това трудово правоотношение съществува към момента на постановяване на съдебното решение на основание действащия между нея А. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, ** и началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и Науката, с адрес гр. С., ул. "**** - трудов договор за заеманата от нея длъжност: директор на НУ „****", с. *** , с ЕИК по БУЛСТАТ **, съобразно последното допълнително споразумение за изменение на трудов договор № ** г., сключено между работодателя - началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес гр. С., ул. "**** и А. И. Б. на длъжност директор, код по НКПД13456002 на НУ „****", с. З., община М., с ЕИК по БУЛСТАТ *** и това трудово правоотношение е действащо. 2-ри иск: алтернативно и евентуално, в случай, че съдът не разгледа или отхвърли горе формулирания първи иск, да постанови решение, с което да отмени като незаконно наложеното й дисциплинарно наказание „уволнение,, със връчената й на *** г. заповед № РД-***** г. за налагане на дисциплинарно наказание на началника на Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката, с адрес гр. С., ул. "**** - М.З.Й.-С. не съдържаща подпис на издател-работодател и да бъде признато за незаконно и отменено уволнението й извършено със същата заповед, както и

да бъде постановено възстановяване на А. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, *** на предишната ѝ работа - на длъжност директор, код по НКПД13456002 на НУ „***“, с. 3., община М., с ЕИК по БУЛСТАТ ***. В случай, че ответникът оспорва така формулираните искове, моли да бъде осъден да ѝ заплати извършените съдебни разноски за правна защита. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат С. Б. който моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от Начално училище „С.“ – село 3., община М., представлявано от директора Б. И. К., чрез пълномощника си адв. М. К., с който заявява, че счита предявените искове за неоснователни по следните съображения: Сочи, че от обстоятелствената част на исковата молба се извлича един главен факт, посочен от ищцата, касателно това, че Заповед № ***/*** г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на Началника на РУО С. била „неподписана“. Заявява, че видно от последната ѝ страница, заповедта е подписана от С.Б.а за началник на РУО-С., съгласно Заповед № *** г. на началника на РУО-С.. С тази заповед на Началника са били делигирани всички права и задължения, изброени в чл. 3, ал. 2 от Правилника за устройството и функциите на Регионалните управления на образованието, включително и правото по т. 28 – да сключва и прекратява трудови договори с директорите на общинските училища. Счита, че заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е подпечатана надлежно с печата на РУО – С., връчена и получена лично от ищцата без възражения. Относно предоставянето на писмените обяснения от страна на ищцата и връчването на заповедта за уволнение, счита, че от една страна, в никой нормативен акт не съществува времево задължение на работодателя от момента на получаване на поисканите писмени обяснения до издаването на заповедта. От друга страна, счита изложеното твърдение за невярно и голословно, тъй като обясненията са задълбочено изследвани и обсъдени, след което е взето решението за налагане на дисциплинарно наказание уволнение. Това личи и от подробно изложените основания в заповедта. Сочи, че в писмените обяснения, ищцата се опитва да внуши, че „работодателят ми не ми прие поисканите ми писмени обяснения“ /стр. 4 от исковата молба/. На стр. 3 обаче тя сама опровергава това си твърдение: „...лично подадох и входирах в регистратурата на РУО С. моите писмени обяснения вх.№ ***** г....Същите бяха взети веднага от регистратурата от главния юристконсулт...“ От това очевидно разминаване в твърденията прави обоснован извод, относно достоверността на всичко, изложено в исковата молба. Заявява, че никакви други конкретни възражения срещу заповедта за уволнение не са изложени, освен описаното емоционално състояние на ищцата след прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, което е ирелевантно за спора. Фактът, че исковата молба е входирана в последния ден от приклизивния двумесечен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ не кореспондира с изложеното в тази връзка. Предвид факта, че доверителят ѝ не участва пряко в развитото се производство по налагане на дисциплинарно наказание, изразява становище и прави възражения изключително на базата на изложените факти и обстоятелства в исковата молба. Счита, че при издаване на заповедта за уволнение са спазени всички норми, визирани в глава девета – трудова

дисциплина, раздел трети – дисциплинарна отговорност от КТ. Заповедта е издадена от компетентен орган, оторизиран да налага дисциплинарни наказания и да прекратява трудови договори за длъжността, на която е работила ищцата. Заявява, че наказанието е наложено в сроковете по чл. 194, ал. 1 от КТ като изрично е посочено в заповедта /потвърдено и от ищцата в обясненията й/ на *** г. комисия от РУО С. е извършила проверка в Начално училище „С.“ - село ***, след което е изготвен констативен протокол от *** г. с посочване на откритите нарушения на трудовата дисциплина от ищцата. Заповедта е издадена на *** г. и връчена на тази дата. Преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 193, ал. 1 от КТ от ищцата са били поискани писмени обяснения и такива са били дадени от нея /приложени към исковата молба/. Същите са били обсъдени преди издаване на заповедта, което е изрично посочено от нея. Твърди, че заповедта е изключително добре и подробно мотивирана. Тежестта на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени и поведението на ищцата са обсъдени и съобразени съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от КТ. Отбелязва и взетото предвид обстоятелство /посочено в заповедта/, че ищцата е имала предходно дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, наложено със Заповед № *** г. на Началника на РУО С., което към датата *** г. все още не е било заличено и всичко това води до извод, че нарушенията на трудовата дисциплина от страна на ищцата не са инцидентни, напротив проявена е упоритост в тяхното извършване и липсва критичност и стремеж към поправяне. Налице е степенуване на наказанията, което също следва да се има предвид, когато се обсъжда уволнението. Отбелязва и факта, че ищцата не е била поставена в някаква нерегламентирана изненада, относно извършените от нея нарушения, тъй като с поисканите обяснения от нея те са изчерпателно посочени, тя се е запознала с тях и е дала обяснения. Твърди, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание уволнение е законосъобразна и не страда от никакви пороци. Предвид гореизложеното, моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове срещу Начално училище „С.“ - село *** по посочените по-горе възражения като неоснователни и недоказани и им присъди всички направени по делото разноски, включително адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

С трудов договор № *** г., сключен между Началник на Регионално Управление на Образованието /РУО/ - С. към Министерство на образованието и науката с адрес град С., улица "**** и ищцата, последната е назначена на длъжност „директор с място на работа НУ „С.“, с. З., общ. М., обл. С., до заемане на длъжността въз основа на конкурс.

Видно от споразумение № ЧР-01- 66/09.07.2018 г., сключено между Регионално Управление на Образованието /РУО/ гр. С., с ЕИК по БУЛСТАТ *** към Министерство на образованието и науката с адрес гр. С., ул. "**** и А. И. Б. с ЕГН *****, същата е класирана на първо място за длъжността „директор“, на Начално училище „С.“, с. З., общ. М., обл. С. и размерът на основното й месечно трудово възнаграждение е *** лв.

Приобщено е и допълнително споразумение за изменение на трудов

договор № *** г., сключено между работодателя - Началника на Регионално управление на образованието /РУО/ гр. С. и ищцата, съгласно което основното възнаграждение на същата е в размер на *** лв.

Видно от искане за писмени обяснения изх.№ *** г. по регистъра на РУО - С., се изисква от ищцата на основание чл. 193, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), в тридневен срок от получаване на искането, да представи в РУО - С. писмени обяснения, относно допуснати от нея нарушения на трудовата дисциплина като директор на НУ "С., с. 3., общ. М.. Обясненията са изискани във връзка с извършена на *** г. проверка в НУ "С.", с. 3. по сигнали, постъпили в Министерство на образованието и науката и РУО-С. и изготвен констативен протокол № КМД-***/ *** г., за констатирани нарушения, подробно описани в същия документ / стр. 9 - стр. 12 / .

Приобщени са подробни такива, с вх. № *** от *** г. по описа на МОН – РУ С., във връзка с тях са приложени следните документи : По точка 1: Копие на доклад във връзка с дадени предписания - 1 учебен срок и 2 учебен срок; Копия от протоколи от контролна дейност на директора; Копия от протоколи на общи събрание.; По т.2 Копие от трудов договор на И.О. – счетоводител Копие от заявление за прекратяване на трудов договор на М. К., счетоводител Копие от ТД на помощника на учителя К. Р.; Копие от ПВТР за учебната *** - работно време на образ, медиатор Иван Грозев Копие от ДС на И.О., счетоводител. По т.3-Копие от заповед за утвърждаване на ПВТР издадена на *** г. Копие на протокол на общо събрание за приемането на ПВТР; По т.4-Копие от протокол на общо събрание за приемане на етичен кодекс; По т. 5- Копие от график за почистване и дезинфекция на Б. Колева, чистач; По т.6 - Копие от протокол на контролна дейност на директора; По т.7 - Копия на жалбите на педагогическите специалисти; Копие от искането за писмени обяснения на Б.К. и М.С.; Копие от представените искания за писм.обяснения на Б.К. и М.С..

Приобщена е заповед № РД-***** г. за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно същата на А. И. Б., ЕГН: ***** на длъжност: "директор", с място на работа: НУ „С., с. 3., Общ. М. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение". На основание чл. 330, ал.2, т.6 от Кодекса на труда, е прекратено без предизвестие трудовото правоотношение на А. И. Б., ЕГН: ***** - директор на НУ „С., с. 3., Общ. М..

Видно от Заповед № *** г., на основание чл. 254, ал. 2 от ЗПУО, чл. 84, ал. 1 от ЗДСл. във връзка с чл. 4, ал. 2 от Правилника за устройството и функциите на Регионалните управления на образованието е наредено С.В.Б. с основно служебно правоотношение на длъжност: началник на отдел, да замества М.З.Й. – С. на длъжност: началник на РУО Регионално управление на образованието - С. за времето от *** г. до *** г. вкл., с дневно работно време, определено в чл. 49 от ЗДСл.

Приобщени по делото са заверени копия и на следните документи: Жалба с вх. № *** г. в РУО-С. от педагогически специалисти и непедagogически персонал от Начално училище „С.", с. 3. - заверено копие; Заповед № *** г. и заповед № *** г. на началника на РУО-С. за извършване на проверка по жалба с вх. № *** г. в РУО-С. - заверено копие; Констативен протокол № *** г. от извършена проверка в Начално училище „С.", с. 3., общ. М., ведно с приложенията към него - заверено копие; Доклад вх. № *** до

началника на РУО-С. за резултатите от проверка по жалба с вх. № *** г. в РУО-С. - заверено копие; Заповед № *** г. за отправяне на задължителни предписания към директора на Начално училище „С.“, с. З. - заверено копие; Искане за писмени обяснения изх. № *** г. от г-жа А. Б. - заверено копие; Писмени обяснения вх. № *** г. от г-жа А. Б. - заверено копие; Заповед № *** г. на началника на РУО-С. за налагане на дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ на г-жа А. Б. - заверено копие.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Х.Н.Г., Н.М.Ф. и Ш.И.Т.

Свидетелката Г. работи като старши учител в училището в село З. от 19 години. „Профпредседател съм от 2011г.“. Заявява, че обстановката в училището била тягостна. От пет години молела счетоводителката да дойде, за да отчете бюджета. Отчитането се случило едва при подаване на жалба. На всички въпроси свързани с бюджета на училището и настояването ѝ на тях да отговори главният счетоводител директорката Б. „винаги излизаше с някаква причина, тя М. не може да дойде по различни причини“. Заявява, че е подавала жалби да инспектората, защото не можело един директор да нарича учителите с обидни думи като „курви и масти“. Директорката и забранявала да се обръща към проф. лидери. Директорката ѝ заявила, че няма право да се обажда на външни лица. „Мен ме е заплашвала лично, че ще ме уволни дисциплинарно. Нарече ме неграмотница“. На общо събрание на колектива гласували счетоводителката И.О. да работи от 7.30 часа до 16.30 часа. Когато видели вътрешните правила там пишело, че тя ще работи от 7.30 часа до 15.30 часа. Графика бил сменен без общо събрание на колектива „просто е сменен листа по нейно усмотрение“. На общо събрание била гласувана етична комисия. Тя и пасторът на селото, който бил медиатор били членове, но „не ни допусна като каза, че такава етична комисия няма“. Относно трудовата злополука, чула, че Б. прислужницата казала „Помогнете много кръв тече“. Тъй като кръвта не спирала да тече я помолила да се обади на съпруга си за да я откара в бърза помощ. „Б. беше там и се наложи ние с колежката да даваме първа помощ и да и казваме къде да ходи“. Твърди, че Б. и казвала, да обърне внимание, „че днес К. ще ѝ слагат климатик, след това ще чака родителите си на аерогарата, няма да да работи следобяд, защото ще кара курс за шофьори и т.н.“. Имало „чадър“ над колеги, като например помощник възпитателката, която идвала на работа, когато пожелае. Обидните думи не ги била чувала лично. След като директорката си тръгнала открили, че камерите в училището са със звук. Откакто се сложили камерите в училището дирекцията била непрекъснато заключена. Когато Б. отсъствала я замествала В. Ж., а след това Б. К..

Свидетелката Н. Ф. работила в ОУ „П.“, село З. през периода ***г. до ***г. на длъжност „учител подготвителна група“. В началото на втората учебна година ***г. и бил назначен помощник възпитател К. Р.. В началото К. си изпълнявала служебните задължения „прекрасно“, но по – късно Б. започнала да позволява на К. да отсъства често. Причините били различни, че на К. ще ѝ поправят климатика, трябвало да даде ключове на брат си и т.н. Б. и казала, че тя трябва да е на работа 7.30 часа, я К. винаги закъснявала. „Аз лично съм давала обяснение на директора Б., когато ми се наложи да десет, петнадесет минути давам обяснение и кога ще ги отработя“. Директорката

знаела за закъсненията на К. „и не и казваше нищо“. Заявява, че е подавала жалби във връзка с тези закъснения. Жалбата подава на 12.05. след като на 11.05. помощник възпитателката отново закъсняла. Обадила се на Б., за да ѝ каже, че К. отново закъснява тя ми отговори, „че ще се забави малко, защото ще взема шофьорската книжка и ако се забави повече ще и пусне отпуска“. К. не се явила на работа същия ден. На 12.05. имала спор с К.. По - късно К. „дойде с госпожа Б. и каза „с вас двете ще се разправам след часовете“. В същото време „влезна“ госпожа К., която попитала какво се случва, а госпожа Б. и отговорила „каква правиш тук знаеш ли, че ще те уволня дисциплинарно“. Присъствала на трудовата злополука, която се случила на същия ден, в който бил конфликта – 12.05. В стаята били и госпожа Б., а тя и Б. правели репетиции. Хигиенистката нареждала табли върху перваза и се порязала. Б. и казала да излезе и да си промие раната. Доколкото знаела директорката не уведомила компетентните органи за този случай. По - късно трябвало да пишат обяснения до РУО. Б. казала на Б. да запише, че тя не е била в стаята и не е видяла случилото се. „Аз казах как така ще пише, вие бяхте там“. На нея ѝ казала да пише каквото иска. Оставила обясненията в дирекцията „но не разбрах какво се е случило“. Твърди, че директорката присъствала на всички празници „мога да каже, че на 15.09. ни накара да работим и ние карахме часове въпреки, че за цялата страна е празник“. Лично тя не била свидетелка на отправянето на обидни думи към персонала, „но когата сме си споделяли колегите са казвали, че ги обижда“. Екипът в училището бил разделен на две групи, „тя ми каза внимавай коя страна ще избереш“.

От показанията на свидетелката Ш.Т. се установява, че в момента работи на длъжност заместник директор в ОУ „П.“, село З.. „Работя в училището от 20 години“. През ***г. положението в училището било достигнало „критичен момент, в който госпожа Б. уволняваше всеки един служител, наред“ и сменяла вътрешните правила. Имало „чадър“ над някой от служителите. Специално за работното време на Р. и О. особено на Р., Заявява, че тя идвала на работа, когато си поиска и когато искала си тръгвала. Б. казала, че Р. ще ѝ отработи тези дни, защото все и се налагало да отсъства „ту и се налагало да кара шофьорски курсове, ту други причини семейни“. Заявява, че е пускала жалби да РУО многократно и ѝ звъняла по телефона. Обадила се в РУО веднъж, когато замествала директорката, защото трябвало да прегледат пощата, писма и др. и да изготвят справка, но нямали достъп до дирекцията „ключовете стояха в нея“. Когато се обадила по телефона на госпожа Б., за да я попита защо дирекцията е заключена, тъй като спешно трябвало да направи справка тя ѝ отговорила, че трябва да намери начин. По – късно ключовете за дирекцията били донесени от мъжа на Б.. Заявява, че нея искала да я уволнява, защото питала и търсила само пари. „Каза че след като съм искала пари, знаела съм вратата на училището, иначе щяла да ме уволни“. Не била присъствала на отправянето на обидни думи. В момента на трудовата злополука не присъствала. После разбрала, че Б. се порязала, а госпожа Б. не и указала съдействие. Твърди, че в последните две години, когато „започнаха да ескалират нещата тя многократно си вземаше болнични“. Лично тя ходила при личния ѝ лекар, защото имали многократни проблеми с болничните ѝ листове.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Г.Ф. и Т., тъй като същите са непосредствени, логични взаимодопълващи се помежду си и се подкрепят от писмените доказателства.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

В исковата молба се съдържат оплаквания за нарушаване на императивните процедурни изисквания при налагане на дисциплинарно наказание /чл.193-195 от КТ/. От доказателствата по делото се установява, че субектът на дисциплинарна власт е поискал обяснения от Б. за нарушенията, посочени в уволнителната заповед, като във връчената покана се съдържа достатъчно ясно описание на нарушенията, за които ищцата впоследствие е бил санкционирана.

По отношение на изискването за мотивиране на заповедта съдът намира, че работодателят е изложил пълно описание на признаците за дисциплинарни нарушения. Задължението по чл.195, ал.1 от КТ за мотивиране на заповедта за уволнение е въведено с оглед изискването на чл.189, ал.2 от КТ за еднократност на наказанието; с оглед съобразяване на сроковете по чл.194 от КТ и възможността на наказания работник за защита в хода на съдебното производство по чл.344, ал.1, т.1 от КТ. Когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания заповедта отговаря на чл.195, ал.1 от КТ /решение №379 от 24.06.2010г. на ВКС по гр.д. №410/2009г., IV г.о., ГК/. В случая още с поканата за даване на обяснения ищцата е бил уведомена, за кои нарушения работодателят изисква обяснения, като Б.а е дала обяснения пред работодателя именно за тези случаи. Предвид гореизложеното съдът приема, че атакуваната заповед е съобразена с изискванията на чл.195, ал.1 от КТ.

В процесната заповед за уволнение са описани извършени от ищцата дисциплинарни нарушения, които са определени от работодателя като и „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“ по смисъла на чл.190, ал.1, т.7 от КТ..

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.358,ал.1 ,т.2 КТ- наказанието е наложено в сроковете по чл. 194, ал. 1 от КТ като изрично е посочено в заповедта /потвърдено и от ищцата в обясненията й/ на *** г. комисия от РУО С. е извършила проверка в Начално училище „С.“ - село ***, след което е изготвен констативен протокол от *** г. с посочване на откритите нарушения на трудовата дисциплина от ищцата. Заповедта е издадена на *** г. и връчена на тази дата. Преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 193, ал. 1 от КТ от ищцата са били поискани писмени обяснения и такива са били дадени от нея /приложени към исковата молба/. Същите са били обсъдени преди издаване на заповедта, което е изрично посочено от нея. Заповедта е издадена от материално компетентен орган-началника на РУО С., която компетентност на законово равнище се извлича от съдържанието на разпоредбите на [чл. 252, ал. 1](#), [чл. 253, ал. 2](#) във връзка с [чл. 254, ал. 2 от ЗПУО](#) и чл.192,ал.1 и 2 КТ. Към процесната дата С.Б.а е изпълнявала длъжността началник на РУО-С., съгласно Заповед № *** г. на началника на РУО-С.. С тази заповед на Началника са били делегирани всички права и задължения, изброени в чл. 3, ал. 2 от Правилника за устройството и функциите на Регионалните

управления на образованието, включително и правото по т. 28 – да сключва и прекратява трудови договори с директорите на общинските училища.

Правото на дисциплинарно наказване принадлежи единствено на субекта на дисциплинарната власт. При констатиране на нарушение на трудовата дисциплина той има право да прецени дали да наложи дисциплинарно наказание на работника или служителя или не, както и да определи вида на дисциплинарното наказание. Сроковете за налагане на наказанията са два - двумесечен от откриването на нарушението и едногодишен от извършването му. Съотношението между двата срока е следното - ако е изтекъл двумесечният срок от откриване на нарушението, то не може да се приложи едногодишният срок. Ако е изтекъл 1-годишният срок от извършването, то той поглъща 2-месечния срок от откриване на нарушението. Откриване на нарушението означава узнаване от субекта на дисциплинарната власт на нарушаването на трудовата дисциплина, установено в съществените му признаци - субектът на нарушението, времето и мястото на извършването му, както и индивидуализиращите признаци на деянието от обективна и субективна страна, които да го квалифицират като нарушение.

Виновното неизпълнение на трудовите задължения е нарушение на трудовата дисциплина за което законът предвижда налагане на дисциплинарно наказание. Дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага, като законът задължава работодателя преди налагане на наказанието да изиска обяснения от нарушителя, а при определяне на наказанието да вземе предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено както и поведението на работника и служителя. Наказващият орган е наложил дисциплинарно наказание от вида на посочените в чл.188 КТ в писмена форма и след като преди налагането на наказанието е изискал от ищцата писмени обяснения.

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание са описани множество нарушения. Съдът приема, че в случая императивната разпоредба на чл. 195 от КТ е била спазена. Съгласно посочената правна норма дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителя, нарушението и кога е извършено, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага. Да се опише нарушението означава да се изложат съществените признаци на деянието от обективна и субективна страна, да се посочат конкретните факти – точно и ясно, и датата на извършване на съответните действия или бездействия. Фактите следва да се изложат в пълнота, нарушението – да бъде описано конкретно. Законово изискване има за цел гарантиране правото на защита на работника или служителя. От процесната заповед е видно, че нарушенията са били извършени, чрез различни действия или бездействия, конкретно описани в заповедта, чрез посочване на естеството им и на момента на извършването им, като период от време, а според естеството – и като конкретна дата. Посочено е и откъде произтичат задълженията, които не са били изпълнени.

Дейността на ищцата като директор на учебно заведение-ответното училище се регламентира от изисквания на законови и подзаконови

нормативни актове, като конкретно по силата на чл.258,ал.1 ЗПУО организира и контролира цялостната дейност на институцията в съответствие с правомощията, определени с държавния образователен стандарт за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти. В дейността си директорът на училище, каквато е и ищцата, е длъжен да изпълнява издадените от началниците на съответните РУО заповеди в изпълнение на компетенциите им, произхождащи от закона и чл.3,ал.2 на приетият в негово изпълнение ПРАВИЛНИК за устройството и функциите на регионалните управления на образованието. Настоящият казус е такъв. Установи се, че при извършена проверка Началника на РУО С. е констатирал пропуски и нарушения в дейността на ищцата като директор, поради което е дал задължителни за изпълнение указания, вкл. като за констатираните нарушения ѝ е наложил дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение. За да провери изпълнението на предписанията наказващият орган е назначил специална комисия, която на място да осъществи контрол. При проверката комисията е отразила констатациите си в нарочно изготвеният констативен протокол, като част от тях са възприети от наложилите наказания като отделни нарушения на трудовата дисциплина.

Дисциплинарните производства са формални и непосочването в точка първа от атакуваната заповед на всички факти, на които се основава издателят ѝ при налагане на наказанието води, от една страна, до ограничаване възможността на работника или служителя да се защити, а от друга, ограничава възможността за извършване на проверка на законосъобразността на заповедта от съда. Съдът счита, че процесната заповед е подробно мотивирана. Тежестта на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени и поведението на ищцата са обсъдени и съобразени съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от КТ. Следва да се вземе предвид обстоятелство, че ищцата е имала предходно дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, наложено със Заповед № *** г. на Началника на РУО С., което към датата *** г. все още не е било заличено. Тези обстоятелства водят до извод, че нарушенията на трудовата дисциплина от страна на ищцата не са инцидентни, напротив проявена е упоритост в тяхното извършване и липсва критичност и стремеж към поправяне. Налице е степенуване на наказанията, което също следва да се има предвид, когато се обсъжда уволнението.

Абсолютно е задължението на работодателят да съобрази при налагането от него на дисциплинарно наказание, каква е тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено, както и поведението на извършилият нарушението – чл. 189, ал. 1 от КТ. Както бе посочено по-горе, съдът приема че е безспорно доказано и установено цялостно нарушение, пряко свързано със задълженията на ищцата като директор на училището.

Наложеното наказание, според съдът съответства на тежестта на нарушението. Нормата на чл.189 КТ задължава работодателя при определяне на наказанието да вземе предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя. Това ще рече, че работодателят следва да прецени какво е извършено, при

какви обстоятелства, поведението и личността на нарушителя по отношение на конкретното деяние и по принцип, настъпили ли са вредни последици, респективно могли ли са да настъпят такива. Така индивидуализирано нарушението следва да съответства на наложеното наказание. Според съда, преценката на началника на Началника на РУО С. е правилна. Същата отчита засягането на обществени отношения с особена значимост в сферата на народната просвета и трудовото законодателство, както и наличието на наложеното предходно дисциплинарно наказание за дисциплинарни нарушения от ищцата, осъществени непосредствено преди извършването на горното.

Вън от изложеното в разпоредбата на чл.126 от КТ на работникът или служителът е вменено същия да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие, както и да пази доброто име на предприятието и да не пречи на другите работници или служители да изпълняват трудовите си задължения, да съгласува работата си с останалите работници и служителите и да им оказва помощ в съответствие с указанията на работодателя. Изискването за спазване на етични правила и норми в работата от служителя към останалите работници и служители, включително и към директора е изискване, закрепено изрично в разпоредбата на чл.126 от КТ. В тази връзка съдът намира, че следва да отбележи, че нарушаването на тези норми на поведение колегиалност, уважение и др. само по себе си съставлява грубо нарушение на трудовата дисциплина. От гореописаната фактическа обстановка се налага извода, че ищцата е нарушила законовите и моралните норми на поведение.

Поради това съдът намира уволнението на ищеца със № Заповед № РД-***** г., издадена от Началника на Регионално управление на образованието-С. за законно, поради което предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Съединяването на искове по чл. 344, ал. 1, точки 1, 2 от КТ е обективно и кумулативно, тъй като от съда се иска да разгледа всеки един от съединените искове и да се произнесе по всеки с решение. Кумулативното обективно съединяване на искове е допустимо и когато претенциите са в съотношение на главна към акцесорни, т.е когато уважаването на единия иск обуславя уважаването на другите искове. В такова съотношение са исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, т.2 от КТ. Водещ е иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за признаване незаконността на уволнението и за неговата отмяна, а останалите – по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са акцесорни, защото тяхното уважаване е възможно само, ако заповедта за уволнение бъде призната за незаконна и уволнението бъде отменено. Отхвърлянето на иска за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна като неоснователен обуславя и отхвърлянето като неоснователни и на акцесорните искове – за възстановяване на ищеца на предишната му работа като „Директор“ в Начално Училище „Св.Паисий Хилендарски“ с.***, ЕИК ***. Искът за признаване незаконността на уволнението и неговата отмяна имат преюдициален характер по отношение на другите два обективно съединени иска /Решение №625/1992 г. на III г.о. на ВКС/.

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Съгласно чл.78, ал.3 от ГПК ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 1 400 лева представляващи възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най – късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай само ищеца е представил списък на разноските.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. И. Б., ЕГН ***** с адрес село *** против Начално Училище „С. село З., община М., ЕИК ***, представлявано от директора Б. И. К. иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ за признаване уволнението със Заповед №РД-***** г. , издадена от началника на Регионално управление на образованието - С. за незаконно и неговата отмяна, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. И. Б., ЕГН ***** с адрес село *** против Начално Училище „С.“ село З., община М., ЕИК ***, представлявано от директора Б. И. К. иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението работа – „директор“ в Начално Училище „Св.Паисий Хилендарски“ с село ***, ЕИК ***.

ОСЪЖДА А. И. Б., ЕГН ***** с адрес село *** да заплати на Начално Училище „С.“ село З., община М., ЕИК ***, представлявано от директора Б. И. К., сумата от 1 400 лева представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд – С., от обявената съобразно чл.315, ал.2 от ГПК дата 16.10.2023 г.

Съдия при Районен съд – К.: _____